

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.780/2023/4.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Dzsula Marianna bíró

Dr. Kovács Zsuzsanna bíró

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

név (cím)

A felperes képviselője:

Kollarics Flóra Ügyvédi Iroda (cím1; ügyintéző: dr. Kollarics Flóra ügyvéd)

Az alperes:

név1 (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (cím3; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd)

A per tárgya:

Sajtó-helyreigazítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.032/2023/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 15.P.22.082/2022/5.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 70.000 (hetvenezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes szerkesztésében működő név1 online felületen 2022. augusztus 17-én jelent meg cikk cíkcím címmel. A cikk szerint magas rangú baloldali politikusokig is elérhet az a korrupciós botrányosorozat, amelyekről a médiában csak szócikként emlegetett maszkos alak közölt fontos hang- és videofelvételeket. A cikk szerint ezt bizonyítja az, hogy az érintett ügyekben a Központi Nyomozó Főügyészség nyomoz. Az írás, az ügyek kulcsfigurájaként jelöli meg név szerint a felperest, mint a „fővárosi szocialisták egyik fontos háttéremberét”. Ezt követően a cikkben többek között az szerepel, hogy „az országgyűlési választások előtt a médiában szócikként elhíresült férfi a közzétett videóiban több korrupciógyanús ügygel is összefüggésbe hozta névt: a maszkos alak egy rejtett kamerával készített felvételt mutatott be, amelyen név és egy ismeretlen személy egy autóban ülve több millió forint – feltételezhetően – kenőpénzzel számolt el.”

[2] A felperes 2022. augusztus 19-én jogi képviselője útján helyreigazítást kért az alperestől, amelyben a sérelmezett cikket és valótlan tényállításként az előbbi idézetet jelölte meg. Az idézetnek a felperes nevét feltüntető és kettőspont alkalmazása utáni részét aláhúzással jelölte meg. A kérelemben ezután a következő mondat szerepelt: „Az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján követelem az Smtv. 12. § (2) bekezdésének és a Pp. 495. § (2) bekezdésében foglaltak szerint helyreigazító közlemény közzétételét, megjelölve, hogy a fent rögzített valótlan tényt közölték.”

[3] Az alperes a helyreigazítási kérelemnek nem tett eleget.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[4] A felperes keresetében kötelezni kérte az alperest az alábbi helyreigazító közlemény közzétételére a név1 főoldalán 24 óra időtartamban önálló hírként, valamint az cíkcím cikk címe alatt, a cikk elérhetőségének időtartamában, de legalább 60 napig:

„Helyreigazítás: 2022. augusztus 17. napján 7 óra 45 perckor megjelent cíkcím című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy az szócikként elhíresült maszkos alak által közzétett videón név szerepel, amint egy autóban ülve több millió forint kenőpénzzel számol el.”

[5] A felperes keresetének indokolásaként kifejtette, hogy a sérelmezett közlés valótlan tényállítást tartalmaz, mert a cikkben hivatkozott videóban nem ő szerepel, ebből következően valótlan a cikknek minden, a „kenőpénz” átadásával kapcsolatos, személyét érintő állítása. A felperes hivatkozott arra is, hogy ő maga nem minősül közszereplőnek, ezért nincs fokozott tűrési kötelezettsége a vele kapcsolatos közlések esetén.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes a sajtó-helyreigazítási eljárásban kötelező előzetes, a sajtószerv előtti eljárás során az ott előterjesztett kérelmében nem határozta meg konkrétan meghatározott szövegű közlemény közzétételét, ezért nem volt abban a helyzetben, hogy megállapítsa, milyen közlemény közzétételét igényli a felperes. A felperes a keresetében már meghatározta az igényelt szöveget, de az nem térhet el az előzetes kérelemtől. Az alperes álláspontja tehát az volt, hogy a felperes a törvényes határidőn belül nem igényelt érdemben helyreigazítást.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett www.névlinternetesportal.com portálon 2022. augusztus 17-én az cikkcím címmel megjelent és az ismertetett linken elérhető cikkhez kapcsolódóan jelentessen meg helyreigazítást a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben, közvetett és/vagy közvetlen kommentár és fénykép nélkül 5 napon belül, a cím alatt, a lead felett legalább 30 napig, továbbá amíg az eredeti, kifogásolt cikk elérhető és a www.névl.com kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban ahogy a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, jelenjen meg 24 óra időtartamban az alábbi cím, amelyre kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény közvetlenül elérhető: „Helyreigazító közlemény az cikkcím című cikkhez. A bíróság a következő helyreigazítást rendelte el :

„Helyreigazító közlemény:

A 2022. augusztus 17. napján 7 óra 45 perckor megjelent cikkcím című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy az szócikként elhíresült maszkos alak által közzétett videón név szerepel, amint egy autóban ülve több millió forint kenőpénzzel számol el.”

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) bekezdése és a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) bekezdése nem követelik meg a helyreigazító közlemény szövegszerű meghatározását a helyreigazítás iránti kérelemben. Utalt arra, hogy a helyreigazítás a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) PK 15. számú állásfoglalása alapján a jogosult válaszelevelének közzétételével is teljesíthető, és annak szövegét a perben a bíróság maga állapíthatja meg.

[8] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes igazolta, hogy a helyreigazítást a törvényes határidőben igényelte, csatolta a kifogásolt közleményt tartalmazó sajtóterméket – a helyreigazítási kérelem tartalma és egyéb kritériumai a perindítási szakban nem vizsgálhatók. Az elsőfokú bíróság ezért arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem volt helye a keresetlevél visszautasításának [Pp. 496. § (1) bekezdés és 176. § (1) bekezdés c) pontja], így a keresetet érdemben vizsgálta.

[9] Az érdemi vizsgálat során elsődlegesen abban foglalt állást, hogy a nyilvános közlés közügyekben való megszólalásnak minősült annak tárgya alapján, mert közéleti szereplőkről és közpénzek felhasználásáról szól. Rögzítette, hogy a sérelmezett közlés, mely szerint a felperes részt vesz „kenőpénz” átadásában, egyértelműen tényállításnak minősül.

[10] A cikkbe ágyazott videófelvétel megtekintése alapján megállapította, hogy az autóban ülő férfiak közül csak az egyikük arca látható, aki nem azonos a felperessel. A másik, a jármű vezető ülésében ülő férfi a felvétel alapján nem volt beazonosítható, így az alperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni. A bizonyítás eredményét akként mérlegelte, hogy a videófelvétel alapján a felperesre vonatkozó közlés valótlan tényállítás, ezért az alperes helyreigazításra köteles.

[11] A helyreigazítás szövegét a PK 15. számú állásfoglalás alapján állapította meg, oly módon, hogy abból kitűnjön, hogy a kifogásolt sajtóközlemény mely tényállítása valótlan. A közzététel módját a felperes kérelmének és a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően határozta meg.

[12] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét teljes egészében elutasította. Az alperes kiadójának, a cégnev-nek a perköltség fizetésére, valamint az eljárási illeték viselésére

vonatkozó kötelezettségét mellőzte. Az első- és másodfokú eljárási költség, valamint a le nem rótt illeték megfizetésére a pervesztes felperest kötelezte.

[13] A másodfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a kötelező előzetes eljárás során a felperesnek egyértelműen fel kellett-e tüntetnie határozott tartalommal a helyreigazító közleményt vagy elegendő volt a sérelmezett valótlan közlés megjelölése.

[14] A másodfokú bíróság rögzítette, hogy az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján az érintett helyreigazító közlemény közzétételét követelheti, miként a Pp. 495. § (1) bekezdése is ezt a jogosultságot tartalmazza. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdés *b)* pontja alapján rögzítette, hogy a határidőn belül írásban megérkezett helyreigazítás közzétételét csak akkor lehet – többek között – megtagadni, ha a kérelem nem tartalmazza az (1) bekezdésben meghatározottakat.

[15] Az előzetes kérelem vizsgálatát követően a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az eljárás során a felperes szövegszerűen nem jelölte meg, hogy milyen tartalmú helyreigazító közlemény közzétételét kéri. A kérelmében hivatkozott idézet több, öt, egymástól elkülönülő tényállítást is tartalmazott. Ebből következően nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a felperes milyen szövegezésű helyreigazító közlemény közzétételét követelte. A másodfokú bíróság szerint az sem állapítható meg egyértelműen, hogy mely tényállítás valótlanosságát állítja a felperes, mert a megjelölt közleményében szereplő tényállítások tekintetében megállapítható, hogy azok között a perben a felperes által nem vitatottan abban több állítás is valós volt.

[16] A másodfokú bíróság az Smtv. 12. § (1) bekezdése és a Pp. 495. § (1) bekezdésének együttes elemzése alapján megállapította, hogy utóbbi visszautal az előbbi rendelkezéseire, ebből pedig az következik, hogy a felperes olyan közlemény közzétételét kérhette az alperestől, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, ez azonban a konkrét esetben nem valósult meg, nem tűnt ki az előzetes kérelemből, hogy mely tényállítást, tényállításokat minősíti magára nézve valótlanak.

[17] A másodfokú bíróság szerint a Pp. 495. § (1) bekezdésének utolsó mondatában felsorolt tartalmi elemek mellett a kérelemben fel kell tüntetni magát a követelt helyreigazító közleményt is, mert ez az egész sajtó-helyreigazítási eljárás nélkülözhetetlen eleme. Ennek hiányában a sajtószervre hárulna annak eldöntése, hogy az érintett milyen tartalmú közleményt kíván, milyen szövegezésű helyreigazítás közzétételével kerülheti el a peres eljárást.

[18] A másodfokú bíróság kifejtette azt is, hogy az egyértelműség követelményének az az előzetes kérelem is megfelel, amely egyetlen sérelmezett állítást tartalmazó szöveg valótlanosságának kiigazítását kéri, illetve a kérelem akkor is megfelelő, amiben a közzétenni kért valóság szövege határozza meg világosan és pontosan, a sajtószervez által félre nem érthető módon a sérelmezett közlést és a közzétenni kért helyreigazítás tartalmát. A másodfokú bíróság megítélése szerint azonban a perbeli esetben a felperes helyreigazítási kérelme nem felel meg ezen kritériumoknak, mert a felperes előzetes kérelmében nem kérte a valós tények közzétételét, illetve a sérelmezett és idézett közleményrész több, és részben – a peres felek által a perben vitássá nem tett – valós tényállítást is tartalmazott. Ehhez képes megállapította, hogy a sajtószervez számára a konkrét esetben nem volt egyértelműen és kétséget kizáróan megállapítható a közölni kért helyreigazítás szövege.

[19] A másodfokú bíróság kiemelte azt is, hogy a Pp. 496. § (1) bekezdése is alátámasztja, hogy helyreigazító közleménynek az előzetes eljárásban való meghatározása kötelező tartalmi elem. Ezen jogszabályhely a perindítás egyik feltételeként azt határozza meg, hogy a helyreigazítás közzétételére nem a helyreigazítási kérelemnek megfelelően került sor. Ebből az következik, hogy magából a kérelemből egyértelműen, ki kell derülnie hogy

milyen tartalmú helyreigazítást igényelt az érintett. Az esetek döntő többségében (főszabályként) ez a követelmény azt jelenti, hogy az érintett egyértelműen jelölje meg az általa követelt helyreigazítás szövegét. Ez alól kivételt a másodfokú bíróság szerint az előbbieken megjelölt két eset jelent, ennek megvalósulása a jelen esetben nem volt megállapítható.

[20] A másodfokú bíróság álláspontját a konkrét esetre nézve úgy összegezte, hogy a felperes az előzetes eljárás során nem jelölte meg az általa követelt helyreigazítás pontos szövegét, a kérelem pedig olyan jellegű volt, hogy annak értelmezése alapján nemcsak egyféle szövegezésű, tartalmában egyértelműen azonosítható közlemény közzétételéről kellett döntést hoznia a sajtószervnek. Mindezek alapján az alperes a Pp. 495. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján megtagadhatta a helyreigazítás közzétételét és ezért a közlemény közzétételét perben sem követelheti megalapozottan a felperes.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[21] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és a keresetnek helyt adó elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályként hivatkozott az Smtv. 12. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 495. § (1) és (2) bekezdésére, a 496. § (1) bekezdésére, valamint az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésére, a IX. cikk (4) bekezdésére és a XXVIII. cikk (1) bekezdésére.

[22] Felülvizsgálati kérelmének indokolásában a felperes előadta, hogy a sérelmezett közlést aláhúzással is megjelölte. Az alperes nem jelzett irányába olyan kifogást, amelyből az lenne megállapítható, hogy a kérelmet nem tudta értelmezni. A felperes álláspontja szerint a Pp. 495. § (1) bekezdéséből nem következik az, hogy az előzetes kérelemben a közzétenni kért helyreigazító közlemény teljes szövege meghatározásra kerüljön, hisz a maga részéről pontosan megjelölte a valótlán tényállítást, a valós tények megjelölése pedig a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint nem szükségszerű eleme a helyreigazítási igénynek. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság nem értékelte kellő módon az aláhúzás alkalmazását és jelentőséget tulajdonított a felperes annak a körülménynek is, hogy a helyreigazító kérelem keretei között a megjelentetni elrendelt helyreigazítás szövegét a bíróság szabadon állapíthatja meg (PK 15. számú állásfoglalás). A felperes kifejtette azt is, hogy a Pp. 496. § (1) bekezdéséből sem következik a szövegszerű megjelölés kötelezettsége.

[23] A felperes kérelmének indokolásaként hivatkozott arra is, hogy a bíróságok kötelesek az alkotmányos alapjogok érvényesítését előmozdítani, a másodfokú bíróságnak az érdemi elbírálástól való elzárkózása ezzel ellentétes és sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, a tisztességes eljáráshoz való jogot. A felperes utalt arra is, hogy maga nem közszereplő, a megjelentek emberi méltóságát is sértik. A peres eljárásban a felperes maga dönthet arról, hogy személyét illetően milyen közlést kifogásol, ezen jogosultság elvonása sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

[24] Az alperes a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, annak helyes indokai alapján.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[25] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint nem alapos.

[26] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybe vehető fellebbviteli perorvoslat, melynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozással alapítottan van helye. Rendkívüli jogorvoslati jellegéből következően funkciója a kérelmet előterjesztett fél által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása.

[27] A Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[28] A felülvizsgálati eljárásban a felülvizsgálati kérelem tartalmára tekintettel a Kúriának elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes által a sajtószervnek megküldött helyreigazítás iránti kérelme megfelelt-e a jogszabályoknak és a kialakult ítélkezési gyakorlatnak, azaz sor kerülhet-e a kereset érdemi elbírálására.

[29] A sajtó-helyreigazítás olyan speciális személyiségi jogvédelmi eszköz, amelyhez külön eljárási szabályok társulnak (Pp. XXXVIII. fejezet 134. pont).

[30] A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) bekezdése szerint ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, és ehhez képest melyek a való tények.

[31] A Pp. 495. §-a külön rendelkezik a sajtószerv előtti kötelező előzetes eljárásról. Ennek (1) bekezdése szerint az Smtv. szerinti helyreigazító közlemény közzétételét az érintett személy, vagy szervezet az általa vitatott közlemény közzétételétől számított 30 napon belül írásban kérheti a médiaszolgáltatótól, a sajtótermék szerkesztőségétől, vagy a hírügynökségtől. A kérelemben meg kell jelölni a sérelmezett közleményt, a valótlan, illetve hamis színben feltüntetett tényállításokat, és – feltéve, hogy ezek közzétételét is igényli – a valós tényeket. A (2) bekezdés szerint a határidőn belül írásban megérkezett helyreigazítás közzétételét csak akkor lehet megtagadni, ha a helyreigazítást nem az arra jogosult kérte [a] pont], a kérelem nem tartalmazza az (1) bekezdésben meghatározottakat [b] pont] vagy a kérelemben előadottak valósága nyomban megcáfolható [c] pont].

[32] A jelen esetben az előzetes sajtó-helyreigazítási kérelem írásbelisége és határidőn belüli érkezése nem volt vitatott.

[33] A másodfokú bíróság érdemben azért nem találta elbírálnak a felperes helyreigazítási kérelmét, mert az álláspontja szerint nem felelt meg az egyértelműség követelményének, nem tartalmazta megfelelő konkrétsággal a felperes által közölni kért sajtó-helyreigazítás szövegét. A felperes álláspontja ezzel szemben az volt, hogy az elrendelni kért sajtó-helyreigazítás szövege az előzetes kérelemből egyértelműen megállapítható, illetve a sajtó-helyreigazítás szövegét egyébként is a bíróság jogosult és köteles megállapítani. A felperes álláspontja szerint a kifogásolt szövegrészt egyértelműen megjelölte a kérelem aláhúzás alkalmazásával, az nem volt félreérthető.

[34] Ezzel szemben az alperes osztotta a másodfokú bíróság jogi álláspontját, az előzetes kérelmet nem megfelelőnek minősítette.

[35] A PK 12. számú állásfoglalás rendelkezik a sajtó-helyreigazítás érvényesítési köréről, és az elbírálásnál irányadó szempontokról. Az abban foglaltak szerint a sajtó-helyreigazítás olyan sajátos személyiségvédelmi eszköz, amely közvetve egyéb érdekek védelmére is szolgálhat. Érvényesítésére azonban csak a jogszabály által meghatározott körben, és a jogintézmény társadalmi rendeltetésének megfelelően kerülhet sor. Ebből is következően a Kúria szerint a speciális eljárásjogi szabályok hangsúlyos, következetes érvényesítése az igény elbírálásának feltétele. Egyetértett a Kúria a másodfokú bírósággal abban, hogy az előzetes helyreigazítási kérelemnek egyértelműnek, azaz félreérthetetlennek kell lennie, tekintettel arra is, hogy a sajtószerv csak egy ilyen tartalmú kérelem esetén kerül abba a helyzetbe, hogy az esetleges önkéntes teljesítést érdemben megfontolhassa.

[36] A Pp. 496. § (1) bekezdése szerint perindításra akkor kerülhet sor, ha helyreigazítás közzétételére irányuló kötelezettségét a sajtószerv határidőben nem, vagy nem a helyreigazítási kérelemnek megfelelően teljesíti. Nyilvánvaló, hogy a helyreigazítási kérelemnek való megfelelés érdemben csak akkor értelmezhető, ha maga a kérelem teljes egyértelműséggel határozza meg a közölni kért helyreigazítás teljes szövegét. Maga a jogszabály valóban nem írja elő kifejezetten azt, hogy az előzetes kérelemben közölni kért közlemény szövegét szó szerint rögzítsék, de a fenti szabályokból a tartalmi egyértelműség követelménye a Kúria szerint is megállapítható.

[37] A PK 15. számú állásfoglalás I. pontja szerint helyreigazító közleményként a jogosult a válaszelevele közzétételét is kérheti. Ha a sajtó a válaszelevelet nem közli, a jogosult a válaszelevel tartalmi körén belül a bíróságtól keresettel kérheti a helyreigazító közlemény közzétételének az elrendelését. Ha a bíróság a keresetnek helyt ad, határozatában – a kérelem és az ellenkérelem korlátai között – belátása szerint állapítja meg a helyreigazítás szövegét és annak közlésére az alperest határidő tűzésével kötelezi. A jelen esetben a felperes nem válaszelevelének közlését kérte, ezért az állásfoglalás ezen pontja nem alkalmazható.

[38] A II. pont értelmében a helyreigazító közleményből – a maga egészét, összefüggéseit is tekintve – ki kell tűnnie annak, hogy a kifogásolt sajtóközleménynek mely tényállítása valótlán, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetve melyek a való tények. A közlemény szövege nem alakítható úgy, hogy ezáltal a tartalom elveszítse helyreigazító jellegét.

[39] A Kúria szerint az állásfoglalás II. pontja is a szükséges egyértelműség megkövetelésére utal. A való tények közlésének kötelezettsége a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint nem kötelező elem, mert lehetséges, hogy az eset összes körülménye alapján önmagában a helyreigazítás szövegéből a tényleges helyzet (állapot) megállapítható. Az előzetes eljárásban előterjesztett kérelem alapvető funkciója a Kúria szerint az, hogy a sajtószervet egyértelmű helyzetbe hozza abban, hogy érdemben dönthessen az esetleges önkéntes helyreigazításról.

[40] A Pp. 496. § (1) bekezdésének idézett rendelkezése is arra utal, hogy a sajtószervnek önkéntes helyreigazítás esetén a „kérelemnek megfelelő” módon kell a kérelmet teljesítenie, a per elkerülése érdekében.

[41] Mindezen általános szempontok alapján kellett azt megvizsgálni, hogy a felperes által jogi képviselője útján az előzetes eljárásban

[42] előterjesztett kérelem mindenben megfelel-e a szükséges egyértelműség követelményének.

[43] A felperes álláspontja szerint a jelen esetben ez megvalósult, az aláhúzás egyértelművé tette az igényelt helyreigazítás szövegét.

[44] A Kúria a másodfokú bírósággal egyezően nem találta megalapozottnak ezt az érvelést, pusztán az aláhúzás alkalmazása nem teszi egyértelművé azt, hogy pontosan mi lenne az igényelt helyreigazítás szövege, az alá nem húzott rész hogyan kapcsolódik az

igényelt helyreigazításhoz. A szöveg nem tartalmazza azt, hogy pontosan mi lenne a valótlan tényállítás, vagy valós tény hamis színben való feltüntetése, az „összefüggésbe hozta” fordulat nem felel meg az Smtv. 12. § (1) bekezdésében rögzített követelménynek.

[45] A keresetben már az ezen szabálynak megfelelő jogi kategória szerepel, amikor valótlan állítás miatt igényli a felperes a helyreigazítást. A Kúria szerint a jogi képviselővel eljáró felperestől elvárható, hogy ebben a speciális eljárásban egzakt konkrét helyreigazítási szöveget határozzon meg, ahogyan ez a keresetben már meg is történt. Ez azonban a helyreigazítási kérelem hiányosságát utólag pótolni már nem tudja.

[46] Összességében tehát megállapítható volt, hogy a felperes előzetes eljárásban előterjesztett helyreigazítási kérelme nem felelt meg az Smtv. 12. §-ában és a Pp. 495. § (1) bekezdésében rögzített törvényi követelményeknek, ezért a másodfokú bíróság helytállóan, jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy az alperes a Pp. 495. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján megtagadhatta a helyreigazítás közzétételét, és ezért a közlemény közzétételét a perben sem követelheti a felperes.

[47] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és joggyakorlat

[48] 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdés
2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1)-(2) bekezdés, 496. §
PK 12., 15. számú állásfoglalás

A döntés elvi tartalma

[49] Sajtó-helyreigazítási eljárásban a pert megelőző előzetes sajtó-helyreigazítási kérelemben a jogosultnak – amennyiben nem válaszevele közzétételét kéri – egzakt módon meg kell határoznia, hogy a kifogásolt sajtóközlemény mely tényállítása valótlan, mely valós tényeket tüntet fel hamis színben, és szükség esetén azt is, hogy ezzel szemben melyek a valós tények. A jogosultnak érdemben meg kell határoznia az igényelt helyreigazítás szövegét, mert csak ennek ismeretében dönthet a sajtószerv az esetleges önkéntes helyreigazításról, csak így lehet állást foglalni arról is, hogy az esetleges önkéntes helyreigazítás az előzetes kérelemmel összhangban történt-e. Az előzetes helyreigazítási kérelem kellő egyértelműségének hiányában, perindítás esetén a keresetet el kell utasítani. Az előzetes kérelem egyértelműségének hiánya utóbb a keresetben nem pótolható.

Záró rész

[50] A Kúria a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az alperes jogi képviselőjével felmerült, ügyvédi munkadíjban jelentkező perköltsége megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján határozta meg.

[51] A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes köteles megtéríteni. Ennek összegét a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg. Tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni, megfizetése során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[52] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2023. október 4.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró